

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
Organizér do interiéru

WOOD
WALL

ANNA - MYATO SEHO

Ateliér: Karel/Šafařík
Vedoucí práce: prof. akad. soch. Marián Karel
Ústav průmyslového designu / FA ČVUT
LS 2016/2017

WOOD
WALL

OBSAH

Prohlášení

Poděkování

Úvod

Rešerše

Výstup analýzy

Návrh

Varianty

Výroba

Technický výkres

Fotogalerie

Závěr

Zdroje

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ bakalářské prácejméno a příjmení: *ANNA-MYATO SEHO*datum narození: *19.10.1993*akademický rok / semestr: *2016/2017; 6. SEMESTR*obor: *PRŮMYSLOVÝ DESIGN*ústav: *15150*vedoucí bakalářské práce: *prof. akad. soch. Marián Karel*téma bakalářské práce: *ORGANIZÉR DO INTERIÉRU*

zadání bakalářské práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

*produkt s možností "organizování" a odložení
smláček*

2/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítko zpracování

*portfolio
model a měřítko 1:1
CD*

3/ seznam případných dalších dohodnutých částí BP

Datum a podpis studenta *24.2.2014*

Datum a podpis vedoucího DP

registrováno studijním oddělením dne

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE			
FAKULTA ARCHITEKTURY			
AUTOR, STUDENT:	Anna – Myato Seho	AR 2016/2017	ZS/LS
NÁZEV BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:	ORGANIZÉR DO INTERIÉRU	(ČJ)	
	INTERIOR ORGANIZER	(AJ)	
JAZYK PRÁCE: ČESKÝ			
Vedoucí práce:	Prof. akad. soch. Marián Karel	Ústav:	Průmyslový design
Oponent práce:	Ing. arch. Pavla Kordovská		
Klíčová slova (česká):	Organizér, prostor, dělicí stěna, ukládání		
Anotace (česká):	Organizér do interiéru - dělicí stěna v prostoru. Objekt je určen hlavně do současných obytných interiérů, které jsou tvořeny otevřenými či kontinuálními prostory a jsou velkými prosklenými plochami propojeny s exteriérem, s vegetací. Organizér řeší ukládání předmětů do prostorů, kde je minimální možnost umístit nábytek ke zdi. Stěna je vyrobena z bukové překližky. Do jednotlivých desek jsou vloženy ohýbané polohovací díly. Organizér je tvořený třemi deskami s dvanácti odkládacími plochami. Stabilita je zajištěna využitím principu paravánu.		
Anotace (anglická):	Interior organizer - partition wall in room. The object is designed mainly for contemporary residential interiors, which are made up of open or continuous spaces and connected with exterior and vegetation by large glass wall. The organizer solves the storage of objects in areas where is a minimal possibility of placing the furniture to the wall. The wall is made of beech plywood. Bent positioning parts are inserted into individual boards. The organizer consists of three boards with twelve adjustable components. Stability is ensured by using the "paravan" principle.		

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou bakalářskou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“
(Celý text metodického pokynu je na www.FA.studium/ke-stazeni)

V Praze dne 20. 5. 2017

Podpis autora bakalářské práce

Tématem mé bakalářské práce je multifunkční dělicí stěna do interiéru, sloužící jako organizér svršků a denně používaných předmětů. Tato myšlenka mne napadla při návštěvě vily Tugendhat Miese van der Roeho. Dům jsem znala do té doby jen z fotografií, tušila jsem však, že jde o něco úžasného a mimořádného. Návštěva však předčila má očekávání. Ta nádherná komunikace prostoru interiéru s exteriérem ve mně zanechala dech beroucí zážitek. „Princip ‚plynouceho‘ prostoru z výstav v Berlíně a v Barceloně byl pak plně aplikován v brněnské vile.“ I přesto, že stavba pochází z 30. let 20. století, můžeme ji považovat za vilu dnešní doby. Prvky, které jsou ve vile využívány, jsou dnes velmi moderní. Právě tento prostor mě inspiroval k vytvoření víceúčelové stěny do interiéru. Inspirací pro mne byly i jiné architektonické stavby, které jsou tvořeny otevřenými prostory a skleněné stěny propojují interiér s vnějším prostorem a zelení. Řešila jsem ukládání věcí v místnostech, kde je minimální možnost mít nábytek u zdi. Návrh je také možné využít v garsoniérách nebo naopak ve větších místnostech, kde je potřeba rozdělit prostor

například na pracovní a odpočinkovou část.

Mojí ambicí bylo vytvořit produkt pro současnou mladou generaci, která často žije delší dobu „single“ a jsou pro ni atraktivní i netypické obytné prostory. Na základě rešerše různých druhů nábytku jsem usoudila, že potencionálním novým produktem by mohla být můj paraván z bukové překližky. Vzhled by měl mít elegantní s jednoduchými čistými liniemi. Chtěla jsem, aby stěna byla netradičním a přitom praktickým doplňkem do interiéru.

Zvolila jsem moderní materiál multiplex a odtud již byla krátká cesta k tradičnímu výrobcí nábytku z ohýbané překližky. Líbí se mi princip ohýbání dřeva a výrobky firmy TON. Jeden z jejich prefabrikátů jsem použila jako komponent svého návrhu. Chtěla jsem zároveň využít možnost osobní zkušenosti při práci se dřevem. Během studia jsem již tento materiál využila, ale se samotnou výrobou jsem byla v kontaktu méně, než jsem chtěla.

Zde začíná příběh dělicí stěny „WOODWALL“.

ÚVOD

REŠERŠE

MÍSTA A MÍSTNOSTI...

Principem vnitřní struktury již zmiňované vily Tugendhat ze 30. let německého architekta Mies van der Roheho je kontinuální prostor. Celé obytné podlaží vily je nádherným příkladem takového prostoru. Vila i další díla Miese van der Roheho znamenala zlom v moderní architektuře, jejich styl se vyznačuje maximální čistotou a jednoduchostí. „Usiloval o architekturu s minimalistickou nosnou konstrukcí, která bude v rovnováze s volně plynoucím otevřeným prostorem.“ Díky těmto stavbám si můžeme uvědomit, jak příjemně se může žít v prostoru, který je oddělený pouze lehkými závěsy a volnými příčkami. Zážitek z volně plynoucího prostoru je umocněn díky sesouvacím skleněným stěnám, která propojují prostor s exteriérem. Další Miesovou významnou stavbou je Farnsworth House nacházející se jihozápadně od centra Chicaga v USA, postavený roku 1945-1951. Jde o jednopokojový víkendový byt na venkově postavený pro Edith Farnsworthovou. I zde jsou ihned viditelné vlastnosti domu. Využití skla od podlahy až po strop nabízí propustování okolí domu do interiéru. Prostor jednopokojového domu o rozloze 140 m², jehož vnější stěny jsou převážně tvořeny sklem, byl pro mne impulsem k zamýšlení, jak je v takových domech možné řešit soukromí nebo např. odložení stále používaných věcí.

„Mobiliář, jak z názvu vyplývá, má být přenosný, nicméně vzhledem k používaným materiálům v nábytkářství to dnes už tak samozřejmé není.“ Pokud mobiliář nemá kolečka, je těžké s daným kusem pohnout. Pokud se člověk rozhodne pro rekonstrukci prostoru či nějakou změnu, musí počítat s tím, že ne každý kus nábytku lze postavit kamkoli. Ráda bych zmínila další podobný příklad vlastního domu

architekta Philipa Cortelyou Johnsona. Tento dům s jednoznačným jménem Glass House se nachází v New Canaan ve státě Connecticut. Inspiroval Miesovy návrhy je na první pohled zřejmá. „Namísto obvodových zdí jsou stejně použity velké skleněné tabule. Johnson se však ve svém návrhu dokázal oprostít také od potřeby vnitřních stěn. Jediným pevným prvkem v interiéru je cihelný válec prorážející střechu skleněného boxu, který v sobě ukrývá potřebné zázemí.“ Je pravda, že na takový dům je těžké se dívat jako na domov k bydlení, ale spíš jako na životní styl. Dům je na čtyřicetisedmi akrovém pozemku sochou.

I dnes na mnoha místech jak u nás tak ve světě narážím na mnoho rodinných domů s tímto principem. V místnostech těchto domů je využíváno minimum nábytku, tak aby nerušil volnost prostoru. Souznění prostoru s vnitřním vybavením je velmi důležité, tak jako souznění domu s vnějším okolím.

„Lépe je současně uvažovat o činnostech a potřebném mobiliáři a o jejich začlenění do bytu, respektive zařízení vztahovat k velikosti a poloze prostorů včetně možných budoucích změn a úprav.“

Další inspirací pro mne byla architektura a interiéry Gerrita Riettvelda. Ten také navrhoval místnosti s prosklenými částmi nikoli však v tak velké míře. Jeho tvorba mě inspirovala hlavně tím, jak své domy i design tvoří převážně z vertikálních a horizontálních linií a ploch. Je to jakási skládačka, která vytvoří dokonalý celek. I já jsem chtěla využít horizontální a vertikální hry.

*Mies van der Rohe, Farnsworth House

*Philip Johnson, Glass House

*Mies van der Rohe, Vila Tugendhat

*Philip Johnson, Glass House

⁷Arne Jacobsen, Viper

⁸Alvar Aalto, 100

⁹Pelican Design, Wing

V některých jednotlivých místnostech může být i několik míst se specifickou atmosférou a individuálním využitím. Četba, hudba, jídlo, odpočinek, rozhovor... Stejně tak každá věc v místnosti má své místo. Po zaměření se na celek je důležité zaměřit se na detail. Zajímalo mě, jestli je možné jednotlivá místa v místnosti výrazněji oddělit. Hledala jsem různé typy dělících stěn do interiérů. Našla jsem některé „masterpieces“, navržené předními designéry. Alvar Aalto, významný finský designér, navrhl zástěnu 100 v roce 1936, kde využil lakované borovicové laťky. Dle mého názoru tato stěna padne do interiéru dobře už jen jako doplněk nebo i přímo pro dělení prostoru. Od poloviny dvacátých let začal také experimentovat s laminovaným dřevem, který později využil k výrobě velmi známých židlí Paimio. Nepravidelně ohýbané linie se staly charakteristickým rysem Aaltova nábytku. Tento prvek zařazoval do své práce opakovaně a stal se tak přechodem k měkčímu, humanističtějšímu a přirozenějšímu funkcionalismu.

Italský výrobce nábytku B&B Italia, který začal s výrobou v polovině šedesátých let, přišel na trh v roce 2001 se svou

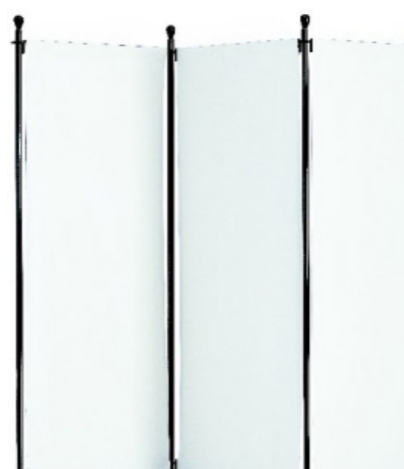
dělící stěnou Soft Wall. Tato oddělovací a ukládací jednotka je „měkká a sošná“. Je určena k odkládání věcí, které příležitostně potřebujeme. Tato varianta stěny je vyrobena z plsti vypnuté na ocelovém rámu.

Dánský výrobce nábytku Fritz Hansen se díky spolupráci s Arne Jacobsenem dostal v padesátých letech 20. století do popředí výrobců designového nábytku. Začal spolupracovat i s dalšími uznávanými designéry. Dělící příčky Viper od Jacobsena a Wing od Pelican Design patří k poměrně nové produktové řadě. Viper se skládá z jednoduchých vertikálních oválných lepenkových nebo hliníkových trubek. Stačí pouze jednoduché rozvinutí do volné stěny. Wing, uvedená roku 1993, je tvořená z děrovaných bukových desek na kolečkách, zasazených do hliníkových lišt.

Dalším výrobcem je italská firma Zanotta, pro kterou pracuje mnoho významných designérů jako je Ettore Sottsass, Joe Colombo, Alessandro Mendini a mnoho dalších. Jeden z výrobků je zástěna Servento z roku 1986, vyrobená z vlněné látky a ocelových a polypropylenových tyček.

⁶B & B Italia, Soft Wall

⁵Zanotta, Servento

MÍSTA V MÍSTNOSTI...

ROZBOR MATERIÁLU

Překližka je známá již ze starověkého Egypta. Počátky kultivovanější práce se dřevem, používání základních spojů, stejně tak jako počátky historie překližky a intarzií musíme hledat právě ve starém Egyptě. Staří Egyptané dobře ovládli spojování dřevěných částí nábytku. Jednotlivá prkna navzájem spojovali pomocí hmoždinek - dřevěných, asi centimetr silných a několik centimetrů dlouhých válečků. Tyto hmoždinky, které jsou běžně používány i v dnešní době, byly osazovány do protilehlých zaklížených otvorů. Při svých pracích používali staroegyptští nábytkáři i rybinových spojů a vymysleli rohový spoj - ozub. Z akáciového, sykomorového, cedrového a ebenového dřeva vytvořili staří Egyptané všechny základní druhy nábytku. Přitom dobrého dřeva byl v celém povodí Nilu nedostatek. Dovážené dřevo z Přední Asie bylo vzácné, stejně tak africký eben. Dovážená dřeva byla proto používána pouze pro výrobu královského nábytku, pro sídla velmožů a k výrobě předmětů sloužících v chrámech.

Ze vzácných dřev byli schopni staroegyptští řemeslníci vyrobit překližku, složenou až z šesti vrstev dýh. Uměli vyrobit dýhy o síle dvou milimetrů a dovedli je k sobě klížit tak dokonale, že jejich slepení drží dodnes.

„WOODWALL“ je vyrobena z bukové překližky. Na výrobu dýh se využívá mnoho dalších dřevin jako například ořech, dub, topol, bříza, borovice a také exotické dřeviny jako mahagon, koto, limba atd. Proces výroby je dlouhý a je třeba věnovat péči každému kroku již od samého začátku. Kulatinu je nutné chránit před různými negativními vlivy, je třeba zabránit hnilobám, zbarvením, vzniku trhlin, poškození hmyzem. Výrobní operace loupání dýh zahrnuje celkem 4 operace. Centrování a vkládání výřezů do loupacího stroje, loupání dýhy, odsun a zpracování nálpů, případně i formátů nůžkami a odsun dýhového pásu k navijecímu zařízení nebo do sušárny. Teplota sušícího média, kterým je nejčastěji vzduch, se pohybuje v rozmezí 80 až 100 °C, pouze u dýhy březové se sušení provádí při teplotě sušícího média 105 – 140°C. Doba sušení je podle tloušťky dýhy a jejího materiálu různá. Při obvyklé tloušťce 1,5 mm se doba sušení pohybuje od 12 do 20 minut. Po vysušení se dýhy stříhají nůžkami na potřebné formáty a třídí podle jakosti, velikosti formátu a použití. Překližované desky se vyznačují tím, že jsou slepeny z několika, nejméně tří vrstev. Nejobvyklejším typem překližované desky jsou překližky, jejichž jednotlivé vrstvy jsou složeny z dýh, přičemž vlákna

sousedních dýh svírají vždy úhel 90°. Kvalita překližek závisí na druhu a jakosti používaného lepidla, které nebývá vždy přátelská k životnímu prostředí. Močovinoformaldehydová lepidla jsou v současnosti nejpoužívanější a nejrozšířenější lepidla na dřevo. Používají se ve formě vodních roztoků, jsou bezbarvá a částečně odolná proti vodě. Skládáním souborů je složení jednotlivých listů podle určitých pravidel. Lepidlo může být nanášeno na obě strany každé sudé vrstvy v překližce. Předlisování překližek za studena rozumíme stlačení dýhových souborů téměř na konečnou tloušťku, bez toho, že dojde ke konečnému vytvrzení lepidla. Provádí se z důvodů získání samonosných předlisků. Umožňuje zmenšení vzdálenosti mezi lisovacími deskami, nemusí se používat lisovací plechy, zkracuje se lisovací čas, zmenšuje se borcení překližek. Lisování se dosahuje styku lepených povrchů, jejich fixace do vytvrdnutí lepidla a vytvoření tenké vrstvy lepidla ve spoji. Dokončování překližek probíhá v těchto pracovních fázích: formátování, tmelení, broušení, oprava vad a třídění.

Nejnámější česká firma TON, která vyrábí nábytek z ohýbané překližky, byla dodavatelem potřebného materiálu pro můj design. V roce 1861 byl v Bystřici pod Hostýnem zahájen provoz továrny na ohýbaný nábytek, dnes nejstarší svého druhu na světě. Její zakladatel Michael Thonet, jehož jméno nesla ve svém názvu, si toto místo nezvolil náhodou. Obklopeno bylo bukovými lesy, které nabízely nejen dostatek materiálu pro výrobní proces, ale ušetřilo i nemalé výdaje na transport či pracovní sílu. Do té doby neobvyklý systém průmyslové organizace práce, kdy se dělník specializoval pouze na jednu činnost, i unikátní technologie byly dalšími faktory, které pomohly židlím z Bystřice k nižší ceně a expanzi do celého světa.

Již deset let po otevření se zde vyrábělo 300 000 kusů ohýbaného nábytku za rok, v roce 1912 to bylo již 445 000 kusů, o které se staralo téměř 2 000 zaměstnanců. Po první světové válce, která se promítla do svízelné hospodářské situace, došlo v roce 1924 ke spojení s akciovou společností Kohn-Mundus se změnou názvu na THONET-MUNDUS. Vzniklý mezinárodní koncern fungoval do roku 1940. Dne 7. března 1946 se stal národním podnikem THONET, v roce 1953 následně přejmenovaným na TON, zkratka slov Továrna Ohýbaného Nábytku. Od roku 1994 TON figuruje již jako akciová společnost.

VÝSTUP ANALÝZY

Dělení prostoru: Existuje řada způsobů, jak dělit prostor. Dělicí stěna může mít úložný prostor, může fungovat bez něj nebo může mít jinou sekundární funkci. Já jsem se rozhodla řešit dělicí stěnu jako multifunkční nábytek. Je možné na ni odložit, zavěsit, nebo se jen dívat ...Chtěla jsem navrhnout kus nábytku, který lze využít ze všech stran, stojící ve volném prostoru. Variabilní nábytek inspiroval k individuálním řešením. Skládání, přeskupování .... Z rešerše jsem vyvodila, že dnešní architektura úzce navazuje na styl meziválečného období. Ve volném plynoucím prostoru se člověk cítí svobodně a může mít přímý kontakt s vnějším okolím.

Funkce: Každý dům či byt je dělen do funkčních zón. "Diferenciace zhruba znamená oddělování jednotlivých funkcí bydlení v rámci bytu a jejich vzájemné

spojování a seskupování do funkčních zón s předpokládaným převládajícím využitím." Nábytek je tedy důležité tomu přizpůsobit. Příkladem tohoto požadavku je např. vývoj nábytkového vybavení kuchyně. Považuji za dobré zde zmínit Frankfurtskou kuchyň z roku 1926, se kterou přišla rakouská architektka Margarete Schutte-Lichotzky. Kuchyň byla prototypem vestavěné kuchyně, která dnes převládá v západním světě. „Laboratoř domácnosti“ s minimálním prostorem, začala nabízet maximální komfort a vybavení pro práci ženy v domácnosti. Městská rada ve Frankfurtu nakonec instalovala v nově postavených dělnických bytech 10 000 svých sériově vyráběných prefabrikovaných kuchyní.

Materiál: Překližkové desky jsou moderním materiálem. Toto zpracování dřeva má velmi vynikající vlastnosti. Vysokou

pevnost, houževnatost, pružnost při nízké objemové hmotnosti a rozměrovou stabilitu. V nábytkářské a truhlářské výrobě jsou důležitým materiálem a dále také při výrobě obalů, hraček a hudebních nástrojů. Nehodí se však do vlhkého a mokrého prostředí. Ohýbaná překližka působí nadčasově a elegantně. Poté, co v polovině čtyřicátých let uveřejnil italský časopis Domus dílo manželů Eamesových se zrodilo pod jejich vlivem i mnoho atraktivních italských návrhů sedacího nábytku z překližky. V padesátých letech zasáhli do vývoje nábytku radikálně také dánská designéři, mezi nimiž vyniká Arne Jacobsen s překližkovými židlemi potvrzujícími skandinávskou senzitivitu. I firma TON se může pyšnit svým krásným nábytkem a získáním designových ocenění.

¹⁰studio pha, rodinný dům v Černošicích

NÁVRH

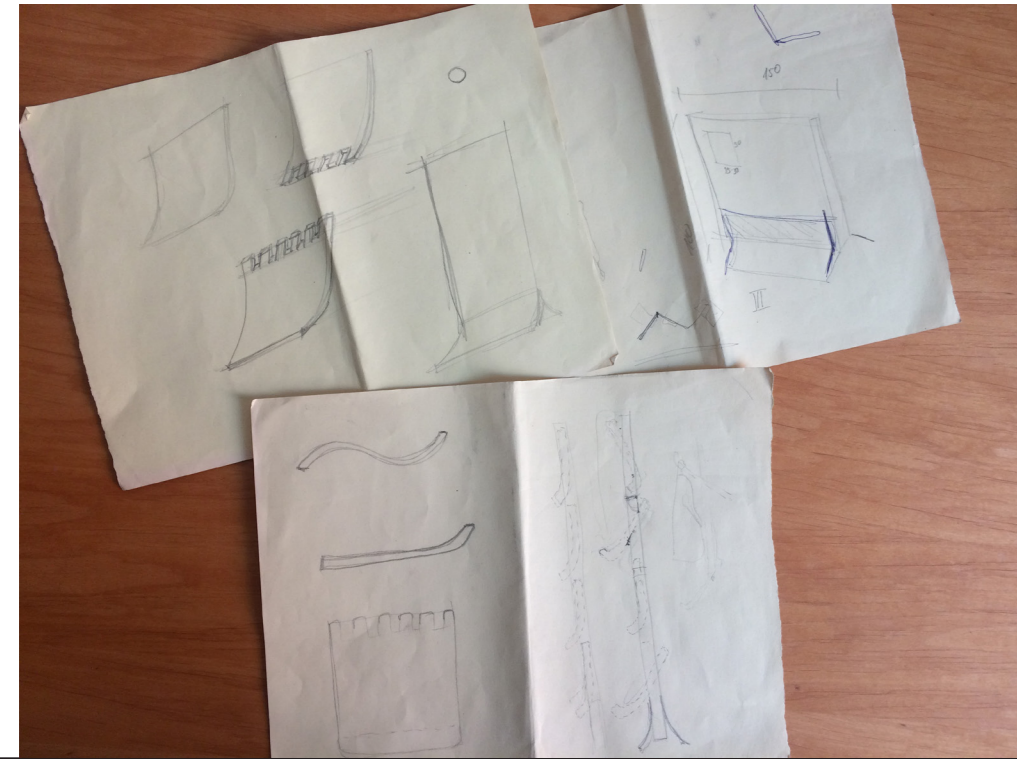
Rozhodla jsem se pro zpracování multifunkční dělicí stěny pro moderní bydlení. Při návrhu jsem začala pracovat s překližkou právě pro její užitné vlastnosti a elegantní vzhled. V dnešních domácnostech se objevuje z ohýbaných překližek a překližkových desek řada druhů nábytku a doplňků. Místo pro ukládání věcí řeší každý architekt i designér. V mém návrhu se od začátku propojoval pohled architekta a designéra. Každé místo v místnosti je důležité a proto si každé místo zaslouží patřičnou pozornost při výběru nábytku.

Cílem mé práce je zhotovit odkládací prostor pro věci, které neustále potřebujeme mít po ruce. Oblečení, knihy, šálu, klobouk, klíče... Tato stěna se bude moci postavit kamkoliv do obytného prostoru a pokud dojde k zevšednění, lze ji snadno přesunout na místo jiné. Dojde k oživení prostoru a také se člověk nemusí zamýšlet nad tím, do jaké zdi přivrtat polici. Díky speciálnímu kování, zadlabanému do boků polohovacích dílů, bude možné si nastavit díl do polohy, která je zrovna pro uživatele výhodná. Pokud se rozhodne, že nevyužije polohu pro odkládání, může využít háček, na

který si zavěsí část svého svršku. Dvanáct polohovacích dílů bude použitelných z obou stran stěny, nebude třeba stěnu obcházet. Díly budou zasazeny v různých výškách (také lepší dosažitelnost pro děti). Pro lepší stabilitu organizéru bych chtěla využít otočných závěsů, které zajistí spojení tří desek a tím bude zajištěna stabilita stěny. Celý produkt bude je navržen z jednoho materiálu. Vše zůstane v čistotě dřeva

Za klíčový kroky návrhu považuji zhotovení polohovacích dílů z ohýbané překližky od firmy TON. Vtipem návrhu je idea použít prefabrikáty pro výrobu opěraku židle novým a odlišným způsobem.

Díky moderní technologii řezání vodním paprskem lze přesně na setinu milimetru vyřezat do pevného dílu překližky otvory pro zasazení polic stejně jako tvarovat ohýbané desky. Kování pro zajištění mobility a fixace) vložených dílů je vyřezáno do nerezového plechu laserem.

VARIANTY

VÝROBA

K finálnímu návrhu bylo možné dospět díky technickým vlastnostem dřeva a nerezí a hlavně současným novým technologiím zpracování. Organizér byl navrhnout tak, aby bylo možné ho snadno používat a zároveň působil esteticky v interiéru. V průběhu návrhu jsem délku stěny zkrátala o jeden díl, tak aby vznikl lichý počet a při rozložení byl tvar asymetrický. Zůstala jsem u využití komponentů od firmy TON. Mohla jsem být přítomna přímo při výrobě jejich ohýbaných překližek.

Tři stěny z bukové překližky cca 60cm široké a 180cm vysoké jsou spojeny pomocí ozubů s kovovým čepem. Čep je protažen ozuby, nevzniká tak žádné vzhledové narušení jiným materiálem. Jednotlivé stěny se vůči sobě snadno otáčejí na obě strany podle požadavku uživatele. Tloušťku desek 25mm jsem zvolila proto, aby celý objekt působil masivně a stabilně. Ve třech pevných deskách jsou vodním paprskem vyřezány otvory 30x30cm. Při stanovování těchto rozměrů jsem vycházela z rozměrů běžných ukládacích polic. Polohovací díly jsou lehce ohýbané a asymetricky uchycené po jednom v každém otvoru. Lehké ohnutí

překližky představuje otevřenou dlaň, vybízející k uložení předmětu. Do jednotlivých polohovacích dílů jsou po jedné straně vyřezány dva háčky, na které je možné cokoliv zavěsit, jak při vodorovné, tak svislé poloze.

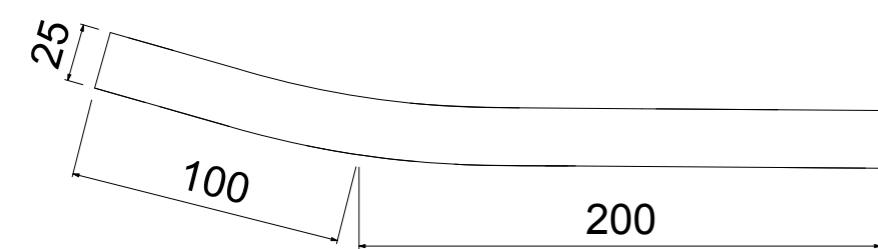
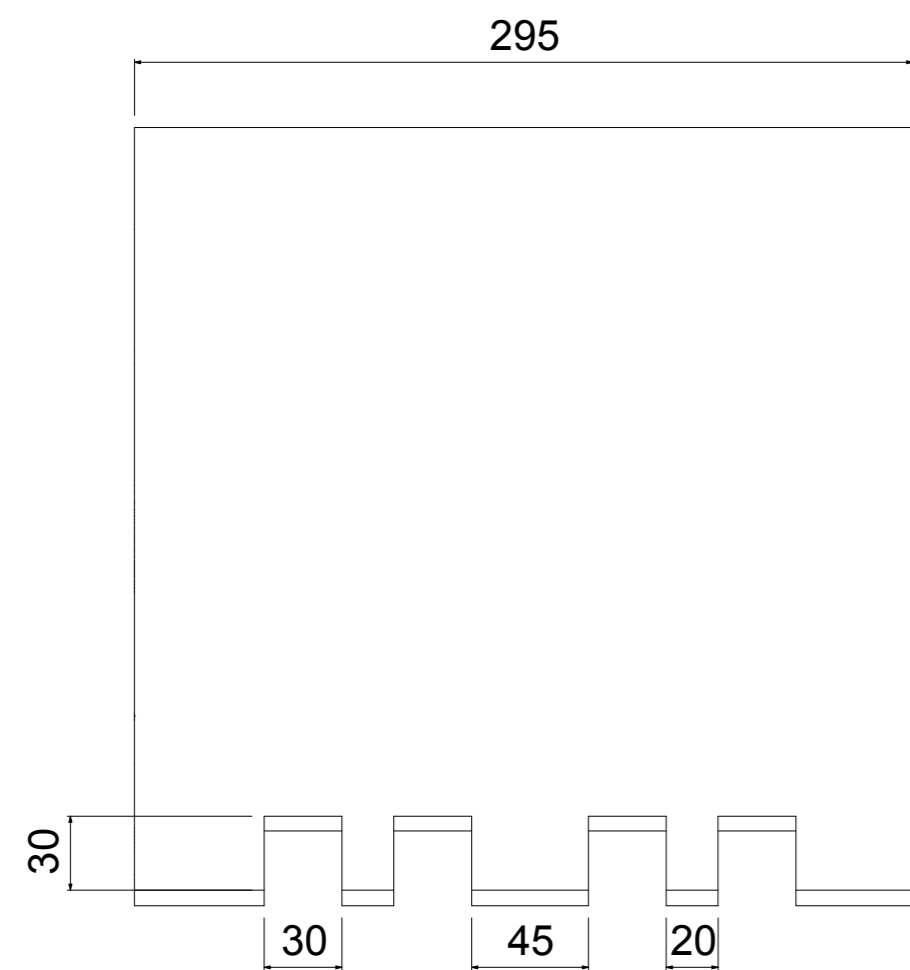
Zásadní pro dobrou funkci polohování polic bylo řešení kování (pantů). Musely se vyrobit dva díly, které se zadlabaly jeden do pevné části a druhý do pohyblivého dílu. Na pevném rámu jsou nerezové plíšky s výstupky a na pohyblivé části plíšek s výřezem tvaru dráhy pohybu police (včetně aretace). V tomto výřezu se jednoduše nerezový výstupek pohybuje.

Díky tomu, že jsem stěnu vyřešila spojením tří desek prostorovým způsobem, stabilita je zajištěna a není třeba se zaměřovat na další podepření. Design výrobku je jednoduchý, vybraný materiál je možné čistě opracovávat, desky mají i v řezu svoji estetickou kvalitu. Tvarování a struktura výrobku vychází z klasických principů zpracování dřeva a tím je morální životnost výrobku rovna životnosti fyzické.

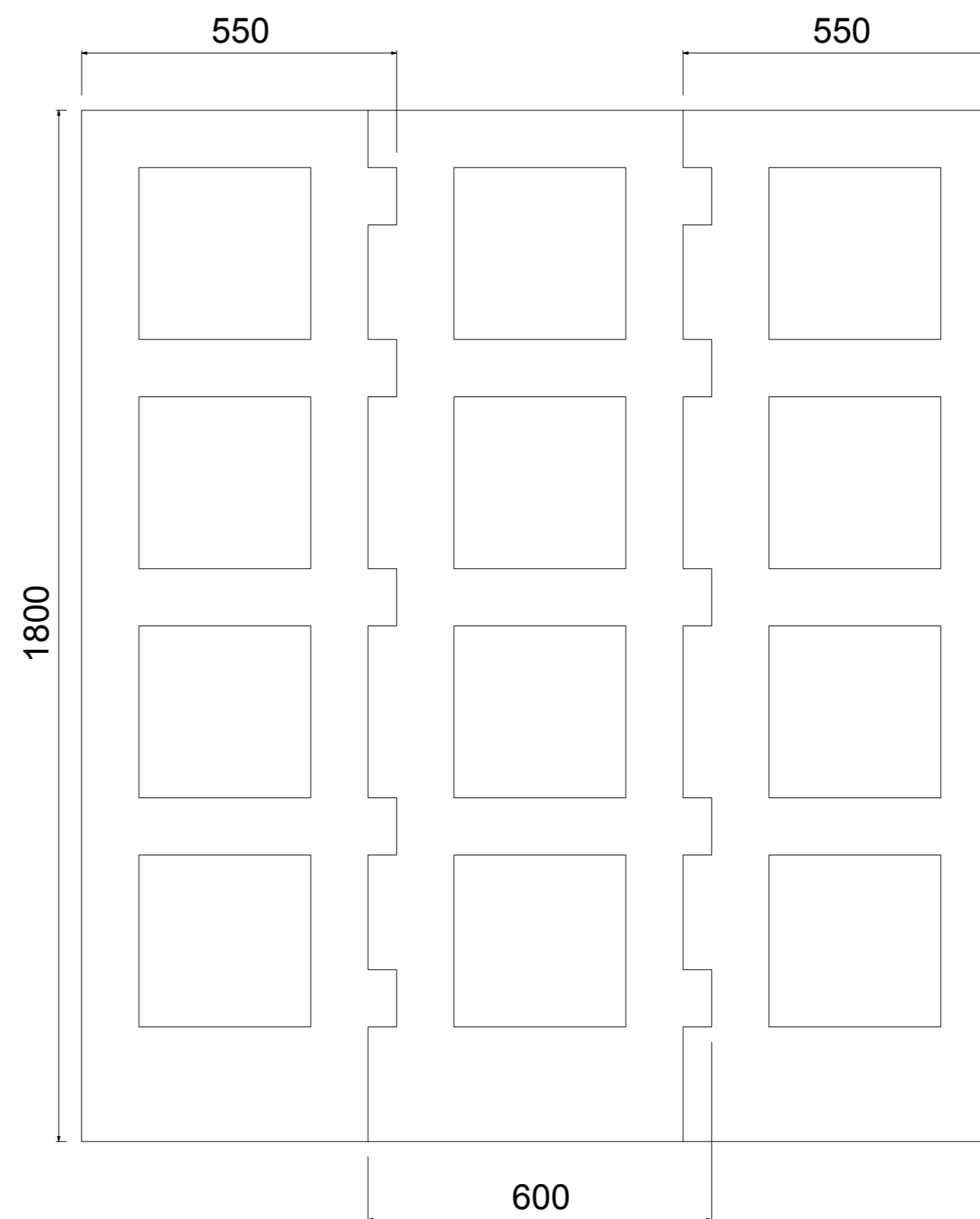
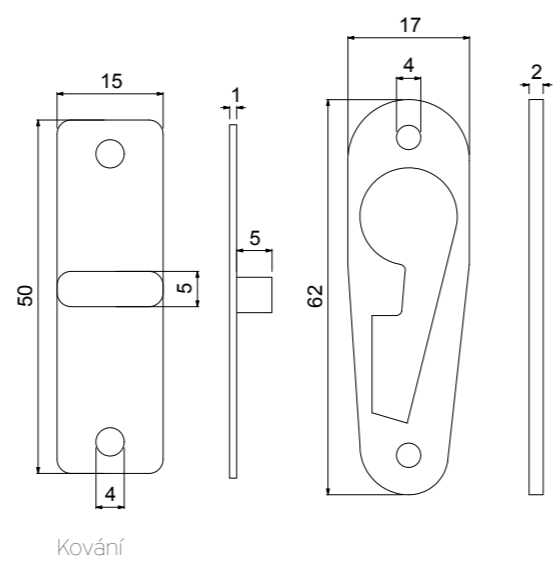

TECHNICKÝ VÝKRES

Police

Desky

FOTOGALERIE

ZÁVĚR

Cílem každého designéra je hledat nové postupy, principy, řešení a jejich kombinace a snažit se o to, aby byl produkt co nejužitečnější, udržitelný a současně s co nejvyšší estetickou hodnotou. Já jsem se ve své práci soustředila na zhotovení variabilního odkládacího místa do prostorů s více funkčními zónami. Hledala jsem různé způsoby jak naplnit maximálně výše uvedená kritéria.

Tento projekt mi přinesl hodně nových zkušeností jak s velkými firmami, tak se soukromými řemeslníky. Nahlédla jsem do dílny truhláře, kde jsem si vyzkoušela práci se dřevem v praxi. Zjistila kolik způsobů zpracování a technologií existuje. Vyzkoušela jsem si spolupráci s firmami a složité domlouvání výroby i logistiky. Potvrdilo se, jak je důležité mít veškeré technické podklady, a že někdy nejde vše tak úplně hladce. Je potřeba se rozhodovat rychle a naučit se hledat variantní řešení pro dosažení cíle. Měla jsem stanovený

harmonogram s určitou rezervou, proto po vyskytnutí problémů se dala situace zachránit. Přesvědčila jsem se o tom, že spolehlivost a funkční komunikace s firmami není absolutní. Dodržení termínů v některých případech nebylo úplně snadné. Sledování jednotlivých fází výroby mi ale přinášelo radost a bylo skvělé, jak mi pod rukama začalo dílo vznikat.

Zjistila jsem, že k vytvoření a realizaci návrhu je nesmírně důležité, aby měl designér k tématu nějaký vztah. Tím dílo přináší radost a energii, i když některé kroky nebývají snadné. V každém případě je nutné konzultovat s profesionály v daném oboru.

Jsem velice ráda, že jsem mohla získat takovou zkušenost, která mi pomůže v dalším rozvoji. Realizace mého návrhu mě stála hodně sil, ale mohu říct, že výsledek je velmi radostný.

ZDROJE

¹Vila Tugendhat. Vila Tugendhat [online]. Česká republika: ateliér Zidlicky, 2017 [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: <http://www.tugendhat.eu/cz/dum/interiery.html>

²Mies van der Rohe. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ludwig_Mies_van_der_Rohe

³DOLEŽEL, Karel. Domy: 77 rodinných domů z let 1989-2006. Praha: Prostor - architektura, interiér, design, 2006. České bydlení. ISBN 80-903257-9-3.

⁴The Glass House. Archiweb [online]. Česká republika: archiweb.cz, 2017 [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: <http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=932>

⁵DOLEŽEL, Karel. Domy: 77 rodinných domů z let 1989-2006. Praha: Prostor - architektura, interiér, design, 2006. České bydlení. ISBN 80-903257-9-3.

⁶Bydlení. Bydlet [online]. Praha: Aliaweb, 2017 [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: <http://www.bydlet.cz/265094-bydleni-historie-bydleni-stare-kultury-egypt-a-mezopotamie/>

⁷Vývojové trendy překližkových materiálů. Brno, 2006.

⁸Historie TON. TON [online]. Bystřice pod Hostýnem: TON, 2017 [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: <https://www.ton.eu/cz/o-spolecnosti/>

⁹DOLEŽEL, Karel. Domy: 77 rodinných domů z let 1989-2006. Praha: Prostor - architektura, interiér, design, 2006. České bydlení. ISBN 80-903257-9-3.

¹⁰Margarete Schütte-Lihotzky. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-05-24]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Margarete_Sch%C3%BCtte-Lihotzky

¹¹Překližky. Kaplan [online]. Česká republika: webarchitect, 2007 [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: <http://www.kaplanpraha.cz/nabidka/preklizky/preklizky-truhlarske.htm>

¹²Překližka. Dům a byt [online]. Česká republika: Business Media CZ, 2017 [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: https://www.dumabyt.cz/rubriky/dum/materialy-a-technologie/preklizka-material-pro-treti-tisicileti_14681.html

Česká architektura: ročenka = Czech architecture : yearbook. Praha: Prostor, 2001. ISBN 978-80-87064-14-6. ISSN 1213-7871.

POLSTER, Bernd. AZ lexikon moderního designu. V Praze: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-080-8.

ZDROJE - OBRÁZKY

¹<http://farnsworthhouse.org/>

²<http://www.luxhotels.info/p/4439/>

³<http://www.tugendhat.eu/vyzkum-a-publikace/vila-tugendhat-je-znovu-blizko-originalu.html>

⁴<http://inhabitat.com/prefab-glass-house-lets-you-bring-home-the-spirit-of-philip-johnsons-masterpiece/>

⁵<http://www.bebitalia.com/en/complement-soft-wall>

⁶<http://www.arredodalpozzo.it/soluzioni/paravento-servento-zanotta>

⁷<https://www.pinterest.com/pin/17944098492323798/>

⁸<https://www.markmcdonald.biz/furniture16.html>

⁹<https://www.pinterest.com/bonluxat/screens-and-room-dividers/>

¹⁰Česká architektura: ročenka = Czech architecture : yearbook. Praha: Prostor, 2001. ISBN 978-80-87064-14-6. ISSN 1213-7871.